

14/06/2019

Φώτης Κόντογλου: “Τι μεγαλομανία σε έχει πιάσει, αδερφέ μου;”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Τί μεγαλομανία σ’ έχει πιάσει, αδελφέ μου, καὶ δὲν βρίσκεις ἡσυχία καὶ χτίζεις πατώματα ἀπάνω στὰ πατώματα, κι’ ἔχεις δυὸ τρία αὐτοκίνητα καὶ κότερα καὶ κάθε λογῆς μάταια πράγματα!

Γύρισε καὶ κύτταξε καὶ τὸν ἀδελφό σου, **νὰ δροσισθεῖ ἡ ψυχὴ σου μὲ τὴν εὐλογημένη καλωσύνη**, ποὺ τὴν ξεράνανε τὰ τιμέντα, οἱ ψεύτικες κουβέντες, οἱ συμφεροντολογικὲς παρέες, οἱ συνοφρυωμένες ἀξιοπρέπειες. Ἄν δὲν μπορεῖς νὰ κάνεις θυσίες, τουλάχιστον νὰ συχαθεῖς τὴν ἀδικία. Μὴν ἀδικεῖς. Ἡ ἀδικία εἶναι σιχαμερὴ στρίγγλα, χωρίστρα τῶν ἀνθρώπων, ἀνθρωποκτονία σὰν τὸν πατέρα τὸν σατανᾶ.

Τί θα δίνανε πολλοὶ ἀπ' αὐτούς, **ποὺ κερδίσανε τὸν κόσμον καὶ χάσανε τὴν ψυχὴ τους**, γιὰ νὰ νοιώσουνε ὅ,τι νοιώθουνε οἱ ἄλλοι ποὺ δὲν χάσανε τὴν ψυχὴ τους!

Ἄν τύχει νὰ ξεκόψει κανένας τέτοιος ἀπὸ ψεύτικη παρέα του καὶ βρεθεῖ στὴ συντροφιά τῶν ἀπλῶν, τῶν ἀχάλαστων, νοιώθει πὼς ζεῖ ἀληθινὰ καὶ σὰν ἀπογευθεῖ τὰ ἀγνὰ αἰσθήματα ὕστερα ἀπὸ τὴ ψευτιά, **καταλαβαίνει τέτοια χαρά, ποὺ κάνει σὰν τὸν ἄνθρωπο ποὺ ξαναγεννήθηκε, σὰν τυφλὸς ποὺ εἶδε τὸ φῶς του**. Κάτι τέτοιοι δὲν ξεκολλᾶνε πιά οἱ κακόμοιροι ἀπὸ τὴ συντροφιά τῶν ἀπλῶν, τῶν γκαρδιακῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ξεμακρύνει ἀπὸ τὰ ψεύτικα πρέπει ν'ἄχει λίγη ψυχὴ. Ἄλλοιῶς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς ψευτιά. Ὁ ἄμμος τῆς Σαχάρας, ὄση βροχὴ κι' ἂν πέσει ἀπάνω του, δὲν φυτρώνει τίποτα.

Ἄν πεῖς πάλι σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς φτωχοὺς, νὰ περάσει μισὴ ὥρα μὲ τὴν παρέα τῶν κοσμικῶν, καλύτερα ἔχει νὰ τὸ βάλεις στὸ μπουντρούμι, παρὰ νὰ βλέπει καὶ ν' ἀκούγει ἐκεῖνα τὰ ψεύτικα κομπλιμέντα, τὶς ἀνάλατες συζητήσεις, τὰ κρύα χωρατά.

Στὴ συναναστροφή ποὺ κάνουνε αὐτοὶ οἱ ψευτισμένοι, θαρρεῖς πὼς τοὺς χωρίζει ἕνας τοῖχος τὸν ἕναν ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Ἐνῶ οἱ ἄλλοι, ποὺ ζοῦνε μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμον, νοιώθουνε πὼς οἱ καρδιὲς τοὺς γίνονται ἕνα, πὼς ἀκουμπᾶ ὁ ἕνας ἀπάνω στὸν ἄλλον καὶ ξεκουράζεται. Ἀγαπᾶ καὶ ἀγαπιέται, χαίρεται καὶ δίνει χαρά. Ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴ συντροφιά τῶν σαρκικῶν ἀνθρώπων στέκεται ὁ διάβολος **καὶ τοὺς κάνει νὰ μιλᾶνε ὀλοένα γιὰ λεφτὰ** καὶ γιὰ τὰ ὅμοια, γιὰ νὰ μὴ γροικήσουνε οὔτε τὸ φαγὶ ποὺ τρῶνε. Ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴ συντροφιά τῶν ταπεινῶν στέκεται ὁ Θεός, κι' ὅλα εἶνε εὐλογημένα.

Πετάξετε ἀπὸ πάνω σας τὴν ψευτιά. Ἀνοίξετε τὰ πανιά, νὰ τὰ φουσκώσει ὁ καθαρὸς ἀγέρας τοῦ πελάγου. Νὰ δροσιθεῖ ἡ ψυχὴ σας, νὰ νοιώσετε πὼς ζητᾶ ἀληθινὰ κι' ὄχι ψεύτικα.

Φώτης Κόντογλου - “Εὐλογημένο Καταφύγιο” - Ἐκδόσεις Ἀκρίτας